

Σύντομα Πατερικά Μηνύματα

*«Οὐδὲν βαρύτερον, οὐδὲ χαλεπώτερον
τοῦ κατακρίναι»**

*† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ*

ΕΠΕΙΔΗ μὲ τὴν χάρι τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, διανύουμε τὴν ἱερά περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ προετοιμαζόμεθα γιὰ τὴν προσκύνησι τῶν ἀκράντων Παθῶν καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, ἐθεωρήσαμε καλὸ νὰ μεταφέρουμε στοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας τὶς ἀπλές, ἀλλὰ τόσο εὐλογημένες συμβουλές τοῦ Ἀββᾶ Δωροθέου ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς κατακρίσεως.

Καὶ τοῦτο, διότι δυστυχῶς οἱ πολλοὶ δίνουν προσοχὴ μόνο στὴν ὑλικὴ νηστεία, ἐνῶ ἡ γλῶσσα τοὺς κυριολεκτικὰ κατατρῶγει τὸν πλησίον τοὺς καὶ σπιλώνει τὴν καρδιά τοὺς.

* * *

« Δὲν εἶναι τίποτε βαρύτερο οὔτε φοβερότερο ἀπὸ τὴν κατάκρισι καὶ ἐξουδένωσι τοῦ πλησίον.

Γιατί ἄρα γε δὲν κατακρίνουμε μᾶλλον τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τὶς κακίες μας, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς γνωρίζουμε καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ δώσουμε λόγο στὸν Θεό;

*Γιατί ἀρπάζουμε τὴν κρίσι καὶ ἀπόφασι τοῦ Θεοῦ;
Τί θέλουμε ἀπὸ τὸ πλάσμα Του;*

Δὲν ὀφείλουμε ἄρα γε νὰ τρέμουμε ἀκούοντας τί ἔπαθε ἐκεῖνος ὁ μεγάλος Γέροντας, ὁ ὁποῖος ὅταν ἐπληροφορήθη γιὰ κάποιον Ἀδελφὸ ὅτι ἔπεσε στὴν πορνεία, εἶπε: “ὦ, ἄσχημα ἔκανε”;

Δὲν γνωρίζετε ποῖο φρικτὸ πρᾶγμα λέει γιὰ τὸν Γέροντα αὐτὸν τὸ “Γεροντικόν”;

Ἐφερε σὲ αὐτὸν ὁ ἅγιος Ἄγγελος τὴν ψυχὴ τοῦ Ἀδελφοῦ, ὁ ὁποῖος ἀμάρτησε καὶ τοῦ λέει:

“Νὰ αὐτός, τὸν ὁποῖο ἔκρινες, ἀπέθανε. Ποῦ λοιπὸν διατάξεις νὰ τὸν κατατάξω: στὸν Παράδεισο ἢ στὴν Κόλαση;”.

Εἶναι, λοιπόν, τίποτε φοβερώτερο ἀπὸ αὐτὸ τὸ βάρος τῆς κατακρίσεως;

Τί ἄλλο σημαίνει ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὸν Γέροντα, παρὰ τὸ ἐξῆς: “Ἐπειδὴ ἐσὺ εἶσαι ὁ κριτὴς τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν, τί ὀρίζεις γιὰ τὴν ταπεινὴ αὐτῆ ψυχὴ: τὴν ἐλεεῖς ἢ τὴν κολάζεις;”.

Ὁ ἅγιος ἐκεῖνος Γέρον ἐφοβήθηκε τόσο πολὺ, ὥστε σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ στέναζε, ἔκλαιγε, ἔκανε μύριους κόπους ἀσκητικούς, παρακαλώντας τὸν Θεὸ νὰ τοῦ συγχωρήσῃ τὴν ἀμαρτία ἐκείνη.

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκανε παρ’ ὄλο ὅτι ἔπεσε μπρούμυτα στὰ πόδια τοῦ Ἀγγέλου καὶ ἔλαβε τὴν συγχώρησι.

Καὶ τοῦτο εἶνα φανερὸ ἀπὸ αὐτὸ πὺ εἶπε ὁ Ἄγγελος: “Νά! σοῦ ἔδειξε ὁ Θεὸς ποῖο εἶναι τὸ βάρος τῆς κατακρίσεως. Μὴ τὸ ξανακάνης!”.

Αὐτὸ ἔδειχνε ὅτι συγχωρήθηκε... Καὶ ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ παρηγορηθῆ ἡ ψυχὴ τοῦ Γέροντος ἀπὸ τὸ πένθος μέχρι πὺ ἀπέθανε! ».

* * *

Λοιπόν, ὁ καθένας μας ἄς προσέχη τὶς ἰδικές του κακίες...

«Θεοῦ μόνου ἐστὶ τὸ δικαιῶσαι καὶ τὸ κατακρίναι, τοῦ εἰδότος καὶ τὴν κατάστασιν ἐκάστου καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὰς ἀναστροφὰς καὶ τὰ χαρίσματα καὶ τὴν κρᾶσιν καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ κρίνοντος πρὸς ἕκαστον τούτων ὡς Αὐτὸς μόνος οἶδεν».

(*) Περιόδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 155, Νοέμβριος 1981, σελ. 49.